

[Elgaard.]

paa at faa ordentlige Værelser at opholde sig i. Det er ikke nødvendigt for Ministeren at give det Udseende af, at Venstres Indstilling over for Ungdommen skulde være en anden og en mere kritisk end Ministerens.

Ministeren siger, at naar man ikke har skaffet de Oplysninger vedrørende Behovet, som Rigsdagen har Krav paa, er det, fordi det vilde kræve et stort Administrationsarbejde. Jeg vil sige til Ministeren, at det vilde være billigere at foretage et saadant Arbejde, der kan tilendebringes forholdsvis hurtigt og give et Resultat, hvorigennem man kan bedømme Stillingen sandfærdigere, end man kan under de Forhold, hvorunder vi maa behandle Lovforslaget nu.

Ministerens Eksempler, der skulde overbevise Rigsdagen om Mangelen paa Værelser, kendte jeg for en stor Dels Vedkommende i Forvejen, og de virker ikke stærkt paa mig.

Naar Ministeren saa fast siger: Jeg maa have dette Forslag igennem i Hovedtrækkene, som det er, altsaa med eventuel Tvangs udlejning og med Afgift eller Skat, er jeg nødt til at sige, inden denne første Behandling slutter, at en saadan, skal vi sige „fast Stilling“ — jeg kunde bruge et andet Udtryk, men det skal jeg lade være med — er ikke gunstig med Henblik paa de kommende Forhandlinger. Hovedopgaven maa vel være at skabe en bedre Situation for de unge, end der er i Øjeblikket, og hvis det bliver muligt under Udvalgets Arbejde at anvise en simple og kortere Vej til at opnaa dette end den, Ministeren anviser, saa maa jeg formode, at Ministeren vil gaa med dertil.

De Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde med Hensyn til Antallet af Ansøgere om Værelser i Forbindelse med de forskellige større Virksomheder, foranlediger mig til at sige til Ministeren, at jeg ønsker, at vi i Udvalget faar en Opgørelse baade over Fremleje af Enkeltværelser inden for de Omraader, som man mener Loven er strengt nødvendig for, og over Antallet af dem, der vil leje saadanne Enkeltværelser. Man kan virkelig ikke byde Folketinget at staa og fortælle, at der er Tusinder, der har bedt om at faa et Værelse. Jeg formoder, at adskillige af disse Tusinder har et Værelse i Forvejen, men de ønsker at flytte for at faa et bedre, et større, et mere tilfredsstillende Værelse. Man maa have dem skilt fra,

som i Forvejen har et Værelse, for faar de et andet, bliver der jo et ledigt. Jeg tror altsaa, at vi maa have Oplysninger baade om Behovet og om Tilbudet for at faa fastslaaet, om der overhovedet er den Baggrund for Lovforslaget, som Ministeren gennem sin Tale her i Dag har givet Indtryk af.

Over for min Bemærkning om, at det maaske var muligt at faa en mere tilfredsstillende og fyldestgørende Udnyttelse af den Boligmasse, vi har, ved paa en eller anden Maade at fremme Lejlighedsbytningen, sagde Ministeren, at det ikke hører under Lovens Omraade. Nej, det er mig bekendt, men jeg gaar ud fra, at det hører under Ministerens Omraade. Det er ikke en rigtig Politik af en Bygge- og Boligminister at sige til Tinget: Der er de og de Mangler, der hører under mit Ministerium. Der mangler Boliger, der mangler Værelser, og naar vi har faaet en Bolig- og Byggesminister, maa det ikke blot være denne Ministers Opgave at komme til Tinget og sige: De og de Mennesker har 1 Værelse eller 2 eller 3 Værelser for mange, dem maa de aflevere; vi maa fordele, vi maa rykke sammen, og det skal være Byggeministeriets Opgave at sørge for det. Byggeministeriets Opgave maa ogsaa være at skaffe Boliger.

Jeg pegede i mine Bemærkninger paa, at et saadant Indgreb i Hjemmenes Fred og Frihed, om man vil, vilde forvolde megen Bekymring. I en af Paragrafferne, jeg husker ikke, om det er § 13 eller en anden, staar, at de, der giver urigtige, ufyldstgørende eller vildledende Oplysninger, skal idømmes en Bøde paa mindst 200 Kr. Lad mig som Eksempel nævne et Par gamle Damer, der bor sammen i en Lejlighed eller en Villa. Jeg kunde godt tænke mig, at saadan et Par gamle Damer blev højst ulykkelige, den Dag de blev klare over, at nu var Loven gennemført, og nu skulde de til at give de og de Oplysninger. Jeg tror, at en Mængde Mennesker kommer i den Situation, at de kommer til at benytte juridisk Bistand for at undgaa at blive idømt en saadan Bøde: Det er en ufyldstgørende Maade at fastsætte dette paa.

Lad mig nævne et andet Eksempel, som jeg ved vil komme til at foreligge i adskillige Tilfælde. En gammel Kvinde